

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Helyedőre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Nová az előfizetések és a lap ártéküléseire vonatkozó fölsó-lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-és szám
1. EMELET
 (hová a lap szemlémi részét illető minden közlemény intézendő.)
 Kéziratok vissza nem adandók.
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek föl

Mese a politikában.

Pécs, 1895. október 22.

(* *) Ki ne ismerné Aesopusnak ama bizonyos rókaról szóló meséjét, a melyben a róka csak azért dicsérte a holló énekét, mert a holló csőre között tartott sajtra fájt a foga. Csak ezt a több ezer éves mesét látjuk ismétlődni a politikában, melyet osztrák sógoraink fundáltak ki, midőn azt hiszik, hogy hiúságunknak a legyezetése bennünket is el fog ragadni és azt a bizonyos sajtot, a melyre ők oly mohón vágyakoznak, mi is el fogjuk az ő javukra ejteni.

No de a parabola helyett beszéljenek a tények. Nem is oly régen volt, hogy ne emlékezhetnék reá az újságolvasó. Mielőtt az ujonnan kinevezett osztrák miniszterek Magyarország székes fővárosába lerándultak volna, az osztrák hírlapok, az osztrák politikai körök, sőt maga az osztrák kereskedelmi és ipartestület is valóságos dicsőnekeket zengedezett Magyarország közgazdasági fejlődéséről és nemzeti jólétéről.

A magyar kormány és az ő fél és egész hivatalos lapjai nagy örömmel lefordították magyarra és közzétették szubvencionált hasábjaikon ezeket a dicső-himnuszokat a nélkül, hogy keresték volna a feltűnő magasztalás okát. Mi azonban egy percig sem hittünk a róka — pardon — az osztrák őszinteségben és miután előre sejtettük, hogy ársz és lantverésnek, kerestük és meg is találtuk a fonalat, mely elvezetett bennünket abba a titkos szobába, hol a mótör el van rejtve és így sejtelmünk ma már biztos tudattá érlelődött.

Goluchowszky külügyminiszter, Badeni miniszterelnök és Bilinsky pénzügyminiszter nemcsak azért jöttek Budapestre, hogy magyar miniszter-társaikkal az udvariasság szabályai szerint érintkezzenek, hanem azért, hogy a megújítandó kiegyezések számára előkészítsék a talajt, hogy engedményekre bírják rá a magyar kormányt. Hiszen a vendégtől még a rézbőrű indiánus sem szokott egy kis szivességet megtagadni, hát a

magyar ember miért tagadná meg, mikor nem horvát.

Ugy ám, csak hogy ez a kis szivesség, a mire az osztrák sógorok foga fájt, olyan nagy szivesség, a mely mélyen belevág anyagi érdekeinkbe és a mely életfonalunkat metszené ketté, ha oly hiuk és balgák találnánk lenni, mint a milyen a mesebeli holló volt.

Mit kívánnak ugyanis az osztrák urak? Mindenekelőtt a 33 percentes kvótát akarják magasabbra emelni és azután engedményeket kívánnak minden kereskedelmi és iparkérdésben. Különös súlyt fektetnek arra, hogy a Balkán félsziget államai minden nehézség nélkül szállíthassák be szarvasmarháikat, persze csak azért, hogy a Balkán félszigeti államok az osztrák ipar előnyére kedvező szerződéseket kössenek viszonzásul Ausztriával.

Szegény bécsi kereskedők, nekik nem elég, hogy évenként négyszáz milliónál többet kapnak Magyarországra szállított gyártmányaikért, ők még mindig éheznek; mi magyarok pedig szerintük a saját zsirunkban fulunk meg, ha nem engedjük mezőgazdaságunk legjövendelműbb részét, a marhatenyésztést, tönkre tenni.

Az osztrák merkantilisták és az osztrák miniszter urak egyedül csak a monarchia Lajthán túli részének az érdekeit tartva szem előtt, mindenekelőtt a kvótakérdést akarják tisztába hozni; pedig hát a kiegyezési politikánál nem ez, hanem a kereskedelmi bank, a valuta és a fogyasztási adó kérdések játszó a fő szerepet.

Ha pedig Magyarország anyagi helyzete csakugyan annyira javult, annyira megszilárdult, mint a hogy az osztrák urak mondják, akkor e javulásnak korántsem az a következménye, hogy a kvótát kell emelni, hanem inkább az, hogy Magyarországnak a bank-kérdésben az eddiginél nagyobb előnyöket kell adni, és annak az igazságtalan eljárásnak, a mely szerint Ausztria a Magyarországot jogosan megillető jövedelmek nagy részét mindig elharácsolta, meg kell szűnnie.

tetreméltóságukban annyira mentek, hogy a rendezésre is vállalkoztak.

A jó falatokat, amelyeknek elkészítésében ezek a mi derék, konyhán nevelt polgáraszonyaink egy mással versenyezni fognak — a baronesz majd nagyuri izléssel el fogja helyezni az asztalán, mivel ő sem akar elzárkózni ama szívélyes vendéglátások elől, melyben eddig itt nálunk része volt.

Az asszonyok el voltak ragadtatva ennyi nyájias leereszkedéstől és a nyilt leplezetlenséggel bevallott demokratikus elvektől, még pedig annyira, hogy lekesedésükben még attól is megkimélték volna, hogy az asztal rendezésén fáradozzék. Mint ahogy ez egy ily nemes származású hölgyet tulajdonképp meg sem illet.

De ő csak mégis gyengéden szabadkozott ez ellen és elhaló hangon vállalta magára a feladatot.

A Brillat Savarin könyvét kellene most fellepoznom, hogy elősoroljam önöknek azt a válogatottabb étkeket és italokat, amelyeket garmadával liferáltak a kataszteri becsüs konyhájába. Tudom olyant nem látott még az a szerény hajlék — tisztesség ne essék mondván Még ha vasra vernek is érette, de azt mondom, hogy ilyet még a baronesz sem gyakran tart, noha nagy- és kis keménykeői származású.

Csak mi magunk olyan három tál kappansültet küldtünk fel, hogy attól, tudom, jóllakhatott volna az egész gótai almanach sápadtvérű, beteggyomru frekvenciája — nem is szólván a többiekéről, kik bizonyosan nem kevésbé akartak tullicitálni bennünket. Ne ismernék önök ezeket a mi asszonyainkat.

Miután ez volt a baronesz első estélye, hát ugy dukált, hogy a vendégek öltözködés dolgában is megbecsüljék a kitüntetés, melyben az invitáció által részesültek. Ki új frakkot rendelt, ki új blouzet, úgy, hogy egész új színezete volt a társaságnak. Alig is mertünk egymásra.

Égbekiáltó igazságtalanság például a többi közt az is, hogy Magyarország még ma is körülbelül kétszáz millió métermázsza cukrot vessz át Ausztriától és ennek milliókra menő fogyasztási adóját a magyar fogyasztóktól még mindig Ausztria zsebeli be. Tehát ennyivel kedvezőbb az ő, és ennyivel kedvezőtlenebb a mi költségvetésünk. Ez az egy tétel csak évi 8 millió forint különbözetet okoz; hol van még a többi.

Égbekiáltó igazságtalanság az is, hogy a fennálló vám és kereskedelmi szerződések ellenére a Tirolba szállított magyar búzától, tehát a közös vámterületen belül, még mindig vámilletéket szed Ausztria. És ez így megy már 28 év óta. Mily rengeteg pénz vándorolt ily címezen az osztrák kincstárba, mennyivel másképp állhatnánk ma, ha ez a több ezer millió idehaza maradt volna. No de hát ezek mind csak gyarmati függőségünket bizonyítják, a mely ellen egyedül a függetlenségi és 48-as párt küzd lankadatlan kitartással.

A mi mostani kormányunkról pedig feltenni se merjük, hogy okosabb legyen a hollónál, és ismerve végtelen hiúságát, felül az osztrák hízelgéseknek és engedni fog az osztrák kormány kívánságainak. A nemzet azonban elvárja a képviselőháztól, hogy ha már meg is fogja hosszabbítani újabb tíz évre a közgazdasági kiegyezést, de nem fogja Magyarország érdekeit teljesen kiszolgáltatni Ausztriának és nem fog holló-társul szegődni a hiu Bánffy báró mellé.

A zágrábi üzletvezetőség áthelyezése Pécsre.

Tegnap postával levelet vettünk a zágrábi m. kir. államvasuti üzletvezetőség egyik tisztviselőjétől, ki alapos ismerettel vólolja, mint szemtanu, a királylátogatáskor előfordult horvát zavargásokat s ebből következtetve a zágrábi üzletvezetőségnek Zágrábból való áthelyezésére, mint régente pécsi lakos, Pécsre való áthelyezésére hívja fel a köz-

Kohariné ő nagysága es alkalommal kestyűbe akart megvacoráltatni bennünket — mint ahogy est egy margitszigeti dezaonén egy felkapaszkodott építész falamiánál látta — de a többség nem fogadta el tervezetét.

Noha kénytelen volt bevallani, hogy egy kestyűbe bujtatott étkező társaság igen emelheti az est fényét. De hát a kényelem, az is csak valami.

A határidő közeledtével nagy foku isgatottság ütött ki rajtunk. Átültetve a fogalmakat a helyi viszonyokra, bizvást lehet állítani, hogy rang dolgában ez a vacsora felér egy udvari ebéddel. Oly kevés itt nálunk a született arisztokrácia, hogy azt a keveset, ami található, meg kell becsülni annak sorja és módja szerint.

Pont hatkor együtt volt az egész társaság. Itt gyülekeztek nálunk. Együttesen akartunk felmenni, hogy már a felvonulás is imponáns legyen. Tudvalevőleg minden tömeg imponáns és es hat. Könyvi Jóska, a fiskálisunk volt megbizva a beköszöntővel és tizenkét oldalos beszédébe ügyesen beleszólt a demokracia és arisztokracia közötti válfalnak lerombolását és a két elemnek testvérségesedését és egyenjogusultságát. A többi toasztok és felköszöntők pedig numerus szerint valának közöttünk felosztva. Mind-egyikre jutott kettő.

Szóval a legszebb rendben volt minden. felcsigázva reményeink és várakozásaink amidőn . . .

Kérem t. olvasóm, csak szídjá össze kényeszerint most e sorok hőbortos íróját azzal az örökös „de“ vel, elesalogatja őt idáig egy mézes madszaggal és a helyett, hogy most kitarán az ajtókat és bevezetné a vendégeket a fényesen kivilágított termekbe, a dusan megrakott asztalokhoz, — a helyett az orruk előtt becsapja az ajtókat és tettetett sajnálkozással kijelenti: Je le regrets, de ma nincs vacsora.

Lelekemre mondom, ez egyszer nem tehetek

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A vándorvacsora.

Amióta Szücs Kelemen kataszteri becsüs felesége, született nagy- és kis-keménykeői Kemény Anasztázia baronesz becses személyes jelenlétével méltatja a mi kedves barátiasság jellegű körünket, azóta nemcsak hogy ily fényes csillagzat jár ránk, de tökéletesen fel is van forgatva a nálunk bevett szokás és társadalmi rend.

Azelőtt, míg nem sütkéreztünk — az összes utcabeli szomszédjaink irigységére — egy valóságos hétágu korona messze kiható fényugaraiban, addig — bocsásson meg a nemes hölgy — de sokkal kedélyesebb állapotok uralkodtak minálunk. Egy fél hónapi keresmény árán megcselekedtünk szép sorrendben a hónapok elsején és idusán is egy-egy estélyt és míg így kedélyesen keresztül éltük magunkat a többi kartársaim gázaiján is, mindvégig emelkedő fénynyel és változatossággal — kérem szépen — akkorra ismét ránk került a sor a szocializmus „egyenlőn föl- osztó javadalmak és terhek“ alapelvei értelmében.

Most azonban a baronesz más szokásokat igyekszik meghonosítani s mert ez idő szerint ő képviseli egyedül nálunk a nótai kalendáriumot, hát mi maradunk vakon, követjük az ő tanácsait és jóváhagyjuk az ő finom tapintatos eljárását.

Ahogy ő rájuk került volna t. i. a sor, hogy bemutassák asztalneműjüket, ezüstremekművüket és konyhatudományukat, — azzal hozakodtak elő — (mondtam, hogy 800 frt fizetésünk van) — hogy sokkal sikesebb és eredetibb az egytorma vacsorák helyébe egy általános pikniket rendezni, a mely célra ők nemcsak szívesen felajánlák lakásukat, de szere-

figyelmet. E fontos és városunk érdekeibe mélyen belevágó ügyről bővebben is fogunk még szólni; egyelőre csak itt adjuk a levelet:

Zágrábban a királynakok alatt nyilvánult tettekből mindenki azon szomorú tapasztalatra jutott, hogy az egész mondvasinált elfajulás a rendezőség programjának egyik titkos pontját képezte.

Est bizonyítja az a tény is, hogy a földiadal-kapun elhelyezett egyik magyar zászló letépeséhez, közvetlen a király átvonulása után, magyar díszben horvát jogászok jelentek meg és a rendezőség nyitotta fel nekik a diadalkapu lépcsőfűkéjének sárt ajtaját, melyen behatolva lehetett csak a zászló rudjához férkőzni. A zászló bolygatását a diadalkapu előtti épületből pár magyar üzletvezetőségi alkalmazott is látván, kiszittek ketten és a jogászok előtt tiltakoztak a letépes ellen, de természetesen, „sok lud disznót győz”, a két tiltakozó tettelegességnek is ki lévén téve, bemenekültek az épületbe. Hasonló inzultusok ismétlődtek délután és másnap egész nap ostromolták az elérhetetlen magasságban lengő szerb és magyar zászlókat, míg végre belefáradva sikertelen dühösködésükbe, tintás üvegekhez és kövekhez folyamodtak, a tintás üvegeket felcsapkodták a falakra és tartalmuk végig folyt a házakon, az ablakokat behajigálták, a zászlókat pedig vízi puskával beszennyesítették, délből pedig egy magyar zászlót a Jellasichek szobra előtt elégették. És ez mind fényes nappal történt a lakosság folytonos hullámlása közt, fényes rendőri felügyelet mellett.

E sikeres operációk után a jogászság elhatározta, hogy éjjelre megtámadja az állomási épületen levő magyar cimereket is; ámde itt már rajta vesztettek, a rendőrség védő karja idáig nem terjeszkedett. Az éj leple alatt történt közlekedésükre a gyári munkásokból alkult éjjeli őrség által meglepettek, a magyar díszruhából kivették a zászlókat és szerepükhöz képest tisztességesen elbántak a rakoncátlankodókkal. A szerbek is botokkal döngötték el a Jellasichek ivadékaiknak legméltóbbikat.

Azóta látszólag nyugalom van, de tényleg a kedélyek forrongnak a tapasztalatok után, a magyarok és szerbek magukra hagyatva, csupán önvédelmükre szeritkoshatnak, be fog tehát következni az ököljog uralma. E szomorú benyomások alatt a zágrábi üzletvezetőség in corpore áthelyezését fogja kérni. A politikai köteleket maga a zágrábi hatóság és polgárság magatartásával tépte szét, mely a 200 családból álló intelligens testületet a városhoz fűzte. A zágrábiak nem méltók többé ezen elhelyezés előnyének élvezésére. Az áthelyezés kérdése akut jellegű, három hely van kombinációban: Fiume, Pécs és Kaposvár. Azt hiszem a pécsiek mozgalmától függ, hogy a zágrábi üzletvezetőséget Pécsre helyezték át. Péter Pál.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 22.

(Uj csendőrkerületi parancsnok.)

A pécsi csendőrkerület parancsnoka, Körner Károly főhadnagy, hasonló minőségben, Győrbe helyeztetvén át, helyébe Farkas Károly hadnagy neveztetett ki csendőrkerületi parancsnokká.

róla, de a dolog csakugyan így esett meg. Három negyed hétkor belesap az egész societésba egy kelletlen meglepetés. Bekopog egy hordár ember hozzánk tizenhat apró cédulkával, persze hétkoronas címerrel. Kusza sorokban tudatja velünk a baronesze, hogy Gyurikája hirtelen megbetegedett s bár az orvos gasztrikus láznak állítja a kórt — tekintve azt, hogy mindnyáján csaiados emberek vagyunk — ő nem veheti lelkére, hogy esetleg hazacipeljük kicsinyeink közé a gyilkoló csirát, kér, mentenék fel ma házi asszonyi kötelezettsége alól és legyen hozzánk máskor szerencséje, amit annál is biztosabban remél, mert annyi revancheval adósunk.

Ha a színházban ilyent jelent a rendező, a kasszáján rendesen visszajár a jegypénz. Nálunk természetesen nem gondolt senki ily kicsinyességre, mikor a baronesz Gyurikájáról van szó, hanem inkább hozzáfogtunk szívből sajnálni őket. Mit gondolnak, mit fognak ezek már most avval a tenger sok étellel csinálni? Tizenhat ház deputátuma! Nyakukon romlik szegényeknek.

Bántuk is mi. Volt a Vigadóban vacsora helyette. Még a toasztokat is elmondogattuk egymásnak, nehogy kárba vessezenek. De még gondolatban sem reklamáta senki a járulékát.

Ezt cselekedje aztán valaki utánunk! Kell-e ennyi nemesség mellé külön hétágu korona?

A Gyurka a rekonvalescenciában, hála Isten, hatalmasan meghízott. Csak nem gondolják, hogy egyébtől, mint a Gondviselés kifürkészhetlen jóvoltából, mely a kisdedeket védangyaloként őrzi. Minden egyéb feltevés kicsinyes gyanúsítás és rágalom, melyet íme — felháborodással — visszautasítok.

Azután kinek mi köze is van tulajdonképpen hozzá, ha mi egyszer nem vándorvacsorátunk, illetve piknikestünk.

(Harminc éves találkozó.) Holnap szerdán d. e. 9 órakor a Nádor szállónál jönnek össze azon iskolatársak, kik 1865 ik évben Pécsen tettek le az érettségi vizsgálatot. Harminc év előtt következtek tettek le a pécsi főgimnáziumban az érettségit, amidőn az intézet Kajdi Imre világi pap igazgatása alatt állott: Csonka Nándor, Döbrössy Alajos, Erős András, Fekete Mihály, Fischer Ede, Gadó Mátyas, Geisz László, Grelinger József, Horváth István, Hupka Lajos, Keresse Miklós, Magyarevics Mladen, Millich Péter, Oszoly Károly, Pajer Ferenc, Papik Sándor, Prantner Ferenc, Puncman (Pártos) Zsigmond, Ribianszky Gyula, Rinkovics Ede, Rózinger Iguác, Schaurek Bódog, Stefan Ferenc, Streicher Péter, Theisz János, Tóth Gyula, Trojko Lajos. Összesen 28-an.

(A kerületi betegsegélyző pénztár köréből.) A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága dr. Bokor Emilt és dr. Schmidt Antal tiszteletbeli orvosokul alkalmazta. A tiszteletbeli orvosok segélyét a pénztári tagok igénybe vehetik sürgős veszély, baleset esetében, vagy a pénztári főorvos dr. Bahula József bármikori akadályoztatása esetén. Az új tiszteletbeli orvosok közül dr. Bokor lakik Ferenciek utcája 52. szám alatt s rendel d. e. 11—12 óra közt; dr. Schmidt lakik a városi közkörházban s rendel d. u. 1—3 óra közt; végül dr. Bahula pénztári főorvos lakása jövő hó 1-től kezdve felső malom-utca 11. szám alatt lesz.

(Csőd egy kereskedő ellen.) A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíró, Fein Béla világi bejegyzett cégü vegyeskereskedő ellen a csődöt tegnap elrendelte s csődbiztosul Farkas Lajos kir. törvényszéki bírót, tömeggondnokul dr. Kerek y Mihályt, helyettesül pedig dr. Ferenczy László ügyvédekelt rendelte ki.

(A véres balta.) Egy bányatelepi munkásnál akadt a rendőrség tegnap egy véres baltára. Rá volt a vér száradva a nyelére, a fejére s véres és összeszurkált volt a gazdája keze is. Nosza azonnal vállatára fogták Stierhorn Vincét — mert így hívják a véres corpus delicti tulajdonosát — s a vállatásból kitűnt ugyan az, hogy az ipse vasárnap éjjel kocsmázott, aztan meg a baltát is használta, de nem embergyilkolásra, csak ablakbeverésre. Mert a felesége, mikor a kocsmából haza ment, nem akarta beereszteni a szobájába, hát a faskamrában levő baltát kapta fel s ezzel verte be a szobaablakot, de oly szerencsétlenül, hogy a jobb kezefejét jól össze vágosták az üvegek. Ezt felesége is bizonyítván, a gyanu alól kimenekedett jó Stierhorn Vince; de a véres baltát megtartotta magának emlékül a rendőrség.

(A színház fűtése.) Ma délelőtt próbálták meg a pécsi színházban a légfűtést és mint a próba engedti következtetni: a készülék — nem felel meg céljának. Egy csepp hőemelkedés sem volt a fűtési processus alatt észlelhető a színházban; annál nagyobb volt azonban a füst, úgy hogy a színészek — kik épp akkor tartottak próbát — kénytelenek voltak ezt abban hagyni s a megfulladás elől a szobába menekülni. Mint haljuk: most keressik a fűtőkészülék — hibáját.

(A szegyenpénz.) Huszonkét napja, hogy működik a bányatelepi anyakönyvvezetői hivatal s ugyancsak módja van a munkában, mert szüreti idő lévén, nagy a házassági kedv. Ma reggel beállit egy vőlegény s kijelentette nagy röstelkedéssel, hogy nem veszi el a menyasszonyát, mivel már háromszor volt ott ebéden, de soha sem tudta megenni a főztjét.

Akkor nem lesz nekem erőm dolgozni, ha még jó falatot sem ehetem.

A parti tehát vissza ment. Dalben aztan betop pant kisirt szemekkel a menyasszony.

Szegyenpénzt kérek, — szolt a leány, — mert ha valakinek leveszik a fejét, azért fizetnek fájdalompenzt, hát az a legény a hiremet vitte el, hát fizessen érte szegyenpenzt.

(A nagyfalui anyakönyvvezető) aligha nem az első lesz a siklósi járásban, ki előtt házasságot fognak kötni. Kihirdetés végett jelentkez nála Gyuró Imre és Kásádi Rozália, kik mindketten ev. reformátusok és Harasztói községben laknak. Harasztiban lesz a polgári házasságkötésük és az esküvőjük is november 6 án. Ugyanezen idő tájban lesz Siklóson is az első polgári házasság a szlatinai Bauer gyáros és menyasszonya: Pollák Bozsena között, kik igazi szerelmi házasságot kötnek. A vőlegény ugyanis izraelita és gazdag, a menyasszony római katolikus és nevelő. Minthogy Horvátországban a polgári házasságról szóló törvény nincs érvényben és katolikus és izraelita házasságra nem léphet egymással, a két szerelmes megszerezte a siklósi illetőséget, mi kerék 100 frtba került, de meg is ér annyit. Az esküvő Siklóson nagy fényvel és lakomával fog megülni. A nagyfalui anyakönyvi hivatalra visszatérve, ott meg igen érdekes bejegyzés is történt a napokban, amennyiben Bico Lajos oldi ref. tanítót neje ikrekkel ajándékozta meg. A csempőpár egyike fiu, másika leány. Van hát elég

dolog a bejegyzésekkel, de ne sajnálják az anyakönyvvezetők a fáradságot. Ki tudja, mire lesz az még jó!

(Negyvenhárom.) Ennyien jelentkeztek Baranyavármegyéből az erdőéri szakvizgára, mely tegnap vette kezdetét a megyei székházban. Ma és holnap is még az írásbeli vizsgálatok folynak, aztan kerül a sor a szóbeli vizgára s tekintve a vizgázók tekintélyes számát, ezen a héten el is tartanak a vizsgálatok.

(A visszament parthie.) Egy szomszéd városban történt:

A leány babos kendője csücskét rájga villogó fehér fogaival s lesütli nagy fekete szemét, mikor megáli az anyakönyvvezető előtt. Az kérdést intéz hozzá:

— Mit akar, szép hugocskám?

— Hát kéröm, tegnap itt jelentettük a Bugyik Jancsival, hogy házasodunk.

— Itt leikem.

— Hát kérem türeljön a kapuról bennünket, mert nem mék hozzá.

— Hát aztán miért nem?

— Nagy sorja van annak.

— Talán összeveszték egy kicsit. Aludjék egyet és álmoldják a vőlegényéről, majd kibékülnek.

— Jaj, kérem, nem álmoldhatom am a Bugyik Jancsiról.

— Aztán miért nem?

— Mert a Csala Pista, az a híres legény a mi sorunkon leütné a derekamat.

Az anyakönyvvezető gondolkodik, fölúti a pápaszemét, forgatja a törvényt, a miniszteri rendeleteket és sóhajtvja mondja:

— Jaj, hugám, kutya meg a mája, de bajba kerítettél, a te esetedre nincs paragrafus az új törvénykönyvbe.

(Mitől fél a sárbogárdi ember?)

Kucora György uram boldog családi életet él a feleségével Sárbogárdon már tizenöt esztendő óta. Most, hogy a polgári házasság beütött, s Kucoráné asszonyom kezdett hasonló lenni a természethez, vagyis miként a természet fűnek, fának, ő azonképen egy új kis világpolgárnak készült vala életet adni, hát Kucora uram fejkavarva panaszkodott a kocsmában:

— Meglássátok, hogy ez a gyerek összeütközésbe hoz engemet az új törvényt.

Hanem azért az a gyerek semmit se adott Kucora uram aggodalmára, hanem egy szép napon csak beköszöntött a hajlékba, a hol már öt kis testvérke várt reá, egyik kisebb, másik nagyobb, a harmadik még nagyobb, szép sorban, mint az orgonasípek. Kucora uram pedig fogta magát s elment a paphoz s ott így panaszoita el a baját.

— Már, tisztelendő uram, akármilyen történéj is, de én ezt a gyereket nem jelentem be az anyakönyvvezetőnek.

— Miért fiam? kérdi tőle a tisztelendő ur.

— Mert megbüntetnek.

— Ugyan mivel?

— Hát azzal, hogy azt rendeli az új törvény, hogy a kinek ötnél több gyereke van, azt az embert besorozzák olyan katonának, a milyennek a török császár feleségét őrzi. Már pedig akkor nem lenne világeletemben a feleségemmel egy békességes pillanatom se... Hiszen, tetszik tudni, milyen az asszony!

(Ausztria a kérődzők ellen.) Az alsó ausztriai cs. kir. helytartóság a kérődző állatoknak (szarvasmarha, juh és kecske) bevitelét egy esomó magyar vármegyéből, köztük Baranya, Tolna, Somogy és Zala vármegyékéből s néhány városhoz, ezek közt Pécs városából is, további intézkedésig, az uralkodó száj és körömfájás miatt, megtiltotta.

(Furcsa újság.) Egyik képes családi lapunk a múlt héten kiadta a szerkesztői üzenetek között Polónyi Gézőnek az arcképét s szépen alányomaita az Ugron Gábor nevét. Ugyanennek a lapnak mai számában a következő furcsa szerkesztői üzenet olvasható:

N. N. urhölgynek. A kért képviselőt nem adhatjuk, mert jelenleg nincs készen.

(Ki-ki a maga mesterségét folytassa.) Már régebben is többször előfordult, hogy egyes fejedelmek kedvtelésből megtanultak egyes iparágat s némelyik nagy ügyességre tett szert. Így V. Károly császár nagyon ügyes volt az óracsinálásban, Nagy Péter kitűnt mint hajóács, XVI. Lajos pedig mint lakatosmester. Ily királyi kedvtelésnek ma is nyomára akadhatunk több európai udvarban. A török szultán rendkívül ügyes asztalos, úgy, hogy a keze munkájával is szép keresetre tehetne szert. I. Vilmos német császár könyvkötéssel foglalkozott, míg Battenberg Lajos herceg abban lelte örömét, hogy munkászübbonyban a betűszedő szekrény mellett állhatott és valami írott szöveget nyomtatás alá szedett. Általában ismeretes, hogy Tivadar bajor herceg, királynéknak öcsöce, szemorvos; Mária Pia portugál királyné fazekas, a férje szobrász, legidősebb fiuk, a trónörökös pedig ügyes kovács. Így állván a do-

log, természetesen igen dicséretes dolog, hogy a trónok birtokosai is megpróbálják az alantasabb halandók foglalkozásait, de hajh, azt hisszük, még se venné szívesen egy se, ha egyszer az válnék törvénynyé e nagy világon, hogy ki ki a maga mesterségét folytassa?!

— **(Fényes esküvő.)** Tegnap volt Mohácson az első polgári házasság Dr. Filipp Ferenc vezette oltárhoz Herger Szilvyt, özv. Herger Jánosné szép leányát. Az anyakönyvi hivatal előtt több száz kocsi várakozott, hogy a törvényes actuanál jelen lehessen.

— **(Meggyilkolt bányász.)** Ma reggel a Péter-utcán egy élettelen hullára találtak. A hulla fején egy kis seb tátongott, mely származhatott kővel történt ütés folytán, de származhatott esetleg balesetből is. A hullában Marocsai József, 55 éves, nyugalmazott bányamunkásra ismertek, a ki a lakásától nem is igen messze feküdt boltan, élettelenül. A rendőrség rögtön a helyszínén teremtven, Trixler rendőrbiztos felvette a vizsgálati jegyzőkönyvet s a holttestet a kórházba beszállította. Trixler rendőrbiztos erélyes kezekkel fogott a vizsgálat foganatosításához; ma délelőtt és délután kihallgatta Marocsai hozzátartozóit, valamint a Péter-utcában a színhely közelében levő házak lakóit s az ügyészséget rögtön megkereste — a hivatalos orvosi boncolás megejtése végett. A törvényes székeli boncolás délután lett megejtve s kitünt, hogy Marocsai halálát gyilkos kéz okozta. A gyilkos egy tompa eszközzel nyakszirten ütötte, minek folytán koponyarepedés állott be s az ütéssel ellenkező oldalon az agyvelő megsérült, minek következtében rögtön halál állott be. A holttest térdein az esés következtében bőrhorzosások támadtak. A boncolást Kerese vizsgálóbíró jelenlétében dr. Jellasich tszéki orvos teljesítette és jelen volt dr. Vajdits a joglyceumban törvényszéki orvostan tanára is, a ki felhasználta az alkalmat, hogy hallgatóinak a törvényszéki boncolást bemutassa. Szép számban is nézték végig e végből a jogászfjúság közül a boncolást. Így tehát hivatalból megállapítván a gyilkosság bünténye, az ügyet a vizsgálóbíró veszi kezébe, hová az összes kihallgatási és vizsgálati jegyzőkönyvek holnap áttétnek. A vizsgálatot és a kihallgatásokat különben rendőrségünk nélkül még az esti órákban is folytatják és alapos eredmény van arra, hogy a gyilkosság tettesének is csakhamar nyomára jutnak, mert a legnagyobb valószínűség szerint Marocsai családi dráma áldozata és a gyilkos nagyon is közel áll hozzá.

— **(Az agancsok.)** A vasuti pályaházban tegnap a Budapestre induló vonat többek közt egy nagy, magas öreg ur várta, a kinek a karjába csicseregve fogózott bele egy kis csepp, ennivaló szőke asszonyka. Beszédrel pedig egy huszárőhadnagy tartotta a párt, mert hogy férj és feleség voltak, az több, mint bizonyos. S mikor az öreg ur megcsókolta a szőke asszonykát, kezét fogva a huszárőhadnaggyal, felugrott az induló vonatra, az asszonyka így kiáltott utána:

— Jó mulatást férjcském az agancskiállításán!
Meghallja ezt egy vén nőgyűlölő s így morfondíroz magában:

— Micsoda pénzparlár! Hiszen ha agancsokat akar látni az az ur, itthon is megteheti; csak nézzen a tükörbe!

S gyűlölettel nézi végig a huszárőhadnagy mellett csicseregő szép szőke asszonykát.

— **(Bejelentés és polgári frigy nélkül.)** Meglehető eleganciával öltözött menyecske áll meg, arcán hamis mosolylyal, a rendőrbiztos előtt. Nem a maga jószántából jött, hanem úgy hívták meg egy kék cédulán. Ártatlansága tudatában megigazítja frufját s könnyedén kérdi:

— Miért is tetszett hívatni?
— Miért — felel a rendőrbiztos — azért, mert kegyednél volt szállva János ur, és kegyed nem jelentette be.

— Miért jelentettem volna én be?
— Mert minden szállásadó tartozik bejelenteni lakóját.

— Lakó, ha . . . ha . . . ha; János ur lakó!
Tévedésben tetszik lenni, János ur nem lakó.

— Nem, hát micsoda?
— Az uram.
— Igen, csak hogy még nem esküdtünk meg polgáriilag.

— Hát egyházilag?
— Ugy sem.

A rendőrbiztos gondolkodik, hogy mit csináljon már most. Itt van egy elvi kérdés, melyet meg kell oldani. És megoldja:

— Asszonyom, önt elmarasztalom két forint bírságban.

— Miért, ha szabad kérdenem?
— Mert, mert a jegyesnek a jegyesnél negyvennyolc órán tulterjedő látogatást semmi körülmény közt sem szabad tenni.

— **(Tízéves gonosztevő.)** Özv. Fábán Jánosnének a 10 éves Kálmán fia ez a kis gonosztevő, a kit azooban még csak a javítóintézetbe sem

vihetnek el, nem lévén még a törvény böles intézkedése szerint arra megérett, vagyis tizenkétéves. Pedig ez a tízéves mákvirágocská már egészen érett akár a — börtönre is. Özvegy édesanyjától, mikor az betegnek feküdt, ellopta utolsó garaszt is, s egypár jó cimborájával elcukrosta. Lopott már 2-3 frtot is az anyjától és minden megbánás nélkül túrta, ha a bűnéért aztán az anyja akár félholtra verte is. Tegnap szintén meglopta az anyját, meg a háziasszonyukat s aztán elment csatangolni. Özv. Fábán Jánosné ezt panasolta el ma délután a rendőrségnél és összetett kezekkel könyörgött ott, hogy vigyék a fiát javítóintézetbe, mert attól fél, hogy egyszer halálra veri a javíthatatlan gyermeket s még gyilkosa lesz a saját szíve magzatának, a kiből már tízéves korára így megromlott a becsületes apja vére. De a szegény asszony kérelme nem teljesíthető; ha majd két év múlva sem változik meg a rossz gyereke, akkor aztán elviszik a javítóintézetbe, de addig csak hád érjen meg a gonoszságra — egészen!

— **(A betegszállító kocsi titka.)** Ma az esti órákban egy vásszonnal fűdött kézi betegszállító kocsi dőcögött a Ferenciek utcájában. Ezy fiatal sanscoulotte tolt s egy szál rőndér ur gardirozta. Azon hitben, hogy valami súlyos beteget liferálnak a kétkerekű gyaloglaptkán: mindenki illő figyelemmel és gyöngédséggel engedett utat a szomorú karavánnak. Hogy, hogy nem: a kocsi valamiben megzökken, a benne nyujtózkodó beteg nagyot sóhajt s csakhamar érces borizú hangok recsegnek ki a vászon alul: „Vörös bort ittam az este, most is részeg vagyok tőle! . . .” Több mint bizonyos, hogy a torony alá cipelték a kedélyes beteget.

— **(Gyászír.)** Inhof József 6 éves korában f. hó 21-én jobblétre szenderült. Temetése ma délután volt a Marton-utca 2. számú gyáznázból a budai külvárosi sirkertbe.

— **(Talált levél.)** Illatos, aranysegélyű kis levélkét, kedves szarkalab betűkkel írva találtak ma reggel a ferenciek-utcájában. Bizonyára egy a piacra sétáló pesztra vesztette el, kire rábizta az aranyos kisasszonya, hogy vigye a postára. A levél nem szerelmes levél, de annál is kedvesebb; egy menyasszony levele a barátnőjéhez, s mert van benne olyas valami, ami lerontja a polgári házasság kevés tekintélyét is, hát itt közöljük egész terjedelmében: „Kedves Margitom!

Ez mégis boszantó! A helyett, hogy örülnék, vérig boszant az eljegyzésem s ilyen hangulatban kell tudatnom veled életem ez új forduló pontját. Képzeld, az egész város tudja már, mikor születtem, hány éves vagyok s nem egy ismerős ficsur vicserog szemtelenül a szemembe, a miért elmultam már 24 éves. És mindenek az oka az ostoba polgári házasság! Majd megütött a guta, mikor tegnap Janival, a vőlegényemmel elmentünk a városházára megnézni egész gyanútlanul, hogy miképen füst nevünk a hirdetési táblán. Uram fia nem ki volt téve apróra az egész keresztlevél! Elég goromba és tapintatlan ember volt, a ki azokat a hirdetési íveket szerkesztette. Mert azt egyáltalán nem érem föl észszel, minek az egész városnak orrára kötni, hogy hány esztendő s az ember. Isten bizony, dühös vagyok s ha férfi lennék, leszávartam volna ezt a goromba törvényt.

Csóköl számtalanszor Annád.”

— **(Két munkás.)** Az öreg Szunyog, többed magával söpri a varosház előtti teret. Egyszer csak megáll, rákönyököl a seprű nyelére és rágyújt. Az után így pipafüst mellett néz pörge kalapja alól a széképulet egyik ablakára. Az ablaknál egy fiatal ember áll, aki ezidő szerint ugyancsak munkása a ne mes városnak és cigarettázik.

Jó sokára oda szól egyik társához Szunyog: Bátya, de is el komótizálja egyik másik ember az Istennek ezt a drága napját. Tudja kend, már nézem itt jó darab idő óta azt az ifjúrát ott az ablakába, oszt a világon semmit nem csinál. Csak áll . . . oszt cigarettázik.

Azután a város munkása unja el magát és most ő szól oda a társához:

— Barátom, milyen naplopók ezek az emberek; már fél órája nézem itt azt a vén utcasöpőt és még csak a kezit sem mozdította meg.

— **(Óh, ezek az asszonyok!)** Párját ritkítja az alább következő osztályorsajáték-történet, amelyet meséljen el maga az, akivel megessét. Ime:

„Tekintetes Szerkesztő Úr! Hallatlan és égbe kiáltó az, ami én velem történt. A mult héten álom látásom volt. Azt álmodtam, hogy a feleségemmel az oltár előtt térdeltem s valami titkos hang sugallotta a következőket: „Lásd, a feleséged most 22 éves (akkor csakugyan annyi is volt) de azóta sok idő elmúlt. Nem jön meg a szerencsédék. Ha most te ehhez a 22 évhez hozzá tennéd az osztályorsajáték-nál a feleséged életkorát, akkor . . .” Képzeld, hogy másnap reggel első kérdésem az volt a Málihoz — mert így hívják a feleségemet, — „te Máli, hány éves is vagy te tulajdonképen?” A biztos életkort akartam tudni. Az asszony rám röz és a lehető leg-

őszintébb hangon így válaszol: „Hát már elfeledted? Hát 29 éves multam szeptemberben” — Hopp, meg van! Tehát a kettő egymáshoz ragasztva 2229. Ez az a szám a mi szerencsémét meghossza. Négy teljes napig maszkaltam trafikból-trafikba. Végre ki-sütöttem, hogy a 2229. számú sorjegyet Kolozsvárra küldték eladni. Rögtön táviratoztam egy kolozsvári sógoromnak, kerítse meg a 2229. számú sorjegyet, élve vagy halva. Megkerítette élve és meg is küldte azonnal. Eppen 40 frtomba került (ast is kölcsön vettem) nem számítva a konffist, a táviratot és a bakisokat; de csak hogy megvan. Megjött a huzás. Azóta egész nap ott ülök a vigadóban és fessek a számokat. Elvégre kihúzták 15,000 koronás nyere-ménynyel a 2231 számot. Két szám hiányzott csak. Ebédkor elmondom a feleségemnek, hogy milyen pechem van. Elmondom az álomlátást is, hogy mire való volt az ő életkorát tudnom . . . Az asszony egyszerre elsápad, a nyakamba borul és elkezd keservesen zokogni. „Oh Náci, Náci; elrontottam a szerencsédnek. Többet nem fogok hasudni. Én nem 29 éves vagyok, hanem 31.” — Tessék! Ha meg nem történt volna velem, magam sem hinném el. Az asszony azóta folyton sir, én vigasztalom, de a 15,000 koronának fuccs! Legalább tessék ezt ki-tenni az ujságba, hogy a többi asszonyok okuljanak belőle. Tisztelettel Csöbör Ignác végyeskereskedő. (Kitettük az ujságba, bár egész bizonyosan tudjuk, hogy a többiek nem fognak okulni belőle.)

— **(Nyilvános számadás és köszönet.)** A szeptember hó 15-én megtartott nyomdász-ünnepe-lyen felülfizettek: Taiza József 5 frt, Telegdi Ármin 5 frt, Dobszay Antal kanonok 2 frt, Madarász Béla 4 frt, Majorovits János 1 frt, Kovács János 1 frt, Szabó János 1 frt, Dollinger András 60 kr., Kaufmann Lajos 50 kr., Koncsicska J. 50 kr., Guttmann Zeigm, 50 kr., Dömel testvérek 50 kr., N. N. 50 kr., Koch Péter 25 kr., Hirci Ferenc 20 kr., Szinder Antal 20 kr., mely adakozásért hálás köszönetet mond ez utou a rendező bizottság.

Művészet, irodalom.

A vasgyáros. Georges Ohnet e remeke tegnap este előkelő és meglehetősen szép számú közönség előtt került színre. Látszott ezen a közönségen, hogy magasabb élvezetre, aesthetikai gyönyörre számított, mikor oly szépen megtöltötte, különösen a földszintet és az erkélyt, s már látván egyik kedvencét, K. Breznay Annát két nagy szerepben is — Fedorában és az Otthon Magdájában — most a másik kedvencét, R. Balogh Eteltől várta, hogy Claire-rel belejassa magát a szívébe. És várakozásában nem is csalódott. R. Balogh Etel egy minden tekintetben művészi alakítást nyújtott s csak gratulálnunk lehet Somogyinak ahhoz a szerencsés akvizícióhoz, melyet benne nyert. Elkezdve az I. felvonás büszke, érzéketlen, csak parancsolni, de szeretni nem tudó marquisen, folytatva a II. felvonás megtört lelkű, csak megvetést és boszút lihegő menyasszonyan, majd a III. felvonás agyonszenvetett, de ura iránt szerelemre ébredt asszonyán, végig a IV. felvonásban elementáris erővel kitört hitvesi szereteten egész az utolsó felvonás rövid, de annál hatásosabb párbaj jelenetig, oly művészi fokozatossággal, oly erővel és hévvel, oly igaz drámai tudással játszotta meg Claire-t, hogy méltán megérdemelte a minden felvonás után kétszer háromszor történt kihívásokat. A sikerben osztoztak vele Mé-száros Lajos, ki a vasgyárost adta dicséretére való művészi öntudattal; meg K. Breznay Anna, ki Athenais-t a töle már megszokott precizitással alakította. Kacagató és igen jó volt Dezséry Monlieu szerepében; elegáns és kedves Follinusz is, a tudós báró alakításában. Balla K. Bligny herceg szerepét kellő igyekezettel és öntudatos felfogással adta ugyan, de ez a szerep alapján nem illik az ő művészi egyéniségéhez; sokkal jobban szeretjük volna ezt Follinuszról látni. No de azért Balla is derekasan megállta helyét, s ha — mint a párbaj jelenetben — elejétől végig úgy alakítja Bligny herceget, igazi kabinet alakot teremtett volna belőle. Somogyi Róza (Susanne) és P. Kovács Mariska a báróné szerepében jól illettek az összjátékhoz. (→)

Az őszi időszak legszebb, legkedvesebb olvasmánya az Ország-Világ, Várad Antalnak, a kitünő poétának jelesül szerkesztett heti lapja. Az Ország-Világ legutóbbi (41.) száma gazdag tartalommal jelent meg. Az Ország-Világ a legértelmesebb és legszebb képes ujságunk; az előfizetést a legjobb lélekkel ajánlhatjuk. Ara nagyon csekély: negyedévre csak két forint. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Hold-u. 7. sz.)

Új magyar férfikarok. Az „Apolló” magyar férfikarjüteményből a tizedik évfolyam első füzeté jelent meg vezérkönyvben és négy számban a következő tartalommal: 183—187 karok a) Zord lakomnak . . . b) Hogy ha szeretsz . . . c)

Még azt mondják . . . d) Nem is volt ám . . . e) Érik a buskalás . . . kezdetű népdalokból álló egyveleg M é d e r Mihály; 188 kar: Z ö l d, négy vadászkürt kísérettel S t o r c h A. M. től; 189 kar. Óh hajnal, üdvösöllek . . . H o f f e r Károlytól. Az A p o l l ó kargyűjtemény a magyar férfiak kedve lőknék minden alkalomra való műveket kíván gyűjteni. Egész évi előfizetési ára egy vezér könyv és négy szállamra 2 frt 50 kr. Megrendelések és egyéb postai küldemények címszavak: Az „A p o l l ó” kargyűjtemény szerkesztő-kiadóhivatalához Budapesten, VI. kerület, Lászlár-utca 18. sz. a.

„Röptében a nagyvilág körül.” Valóságos gyönyörrel vettük kezünkbe e népszerű díszmű most beküldött tizenötödik füzetét, mely ép oly változatos és élethű képek sorozata, mint az első. Santa Luciát, Nápolynak e regényes részét mutatja be az első fénykép. míg a következő Itália derült ege alól egyszerre a sardon Moszkvába vezet és a Petrovszky palota nagyszerű pompájában gyönyörködhetünk. Most a versaillesi harcterem egyik remek festménye a rivolii ütközet, majd Sevilla látkepe következik, asután tarka sorban a kalkuttai kormányügyi palota, Nasick, India egyik legszentebb városa, a Clive, street Calkuttában; egy nilusi kéjcsónak, a kairói citadella, Jeó férfiak fényképe, Japánból, a római kapitólium, Achmed eszultán mecsetje Konstantinápolyban, La Guayra Venezuelában, Guanajuato Mexikóban, a Buckingham palota trónterme Londonban és ily remek kivitelűt még s o h a s e m nyújtottak a közönségnek így nem csoda, hogy már a magyar kiadásból is 15.000 teljes példány, tebat majd egy negyed millió füzet elfogyott. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 krért rendelhető meg az egyetértés kiadóhivatalában Budapesten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre 16 füzetre 5 frt 60 krral; 8 füzetre 2 frt 80 krral; 4 füzetre 1 frt 40 krral.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése okt. 22-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Telt pad-sorok előtt, a képviselők óriási érdeklődése közt vette kezdetét tizenkét óraker az ülés. A terembe jövő Bánffy bárót az ellenzék „Hoch!” és „Zsivó” felkiáltásokkal fogadta.

Legelőször K o s s u t h Ferenc szólalt fel. Ha a zágrábi botrány eszébe jut — ugymond — felforr benne a magyar vér és szégyenpir szövik az arcába. Nem a zászló-sérelem a fő, hanem a korona nyilatkozatai. Miért nem tudott Zágrábban Bánffy báró, a miniszterelnök a király szájába erélyes rendreutasítást adni? (Zajos tetszés és helyeslés.)

Szilágyi Dezső elnök ezután a holnapi ülés napirendjére a pesti büntető törvényszék felállítására iránti javaslatot indítványozta tárgyalandónak. (Nagy zaj.)

Ugron Gábor: Mikor a magyar zászlót meggyalázzák, nem lehet egyébről, mint erről tanácskozni. (Viharos taps.) Nem tűrhetjük, hogy Magyarország sorsát ily tehetetlen, erélytelen kezekben hagyjuk. Valahányszor nemzeti becsületünk sárba tiportatik, mindig csak röhögőkkel találkozunk, a kikből kivesszett maguk és nemzetük iránt minden önérzet. (Óriási zaj.) J ó k a i felugrik, megfenyegeti Ugront s ingerülten kiáltja: Kik azok? Nevezze meg! Percekig kivehetetlen zaj. Jókai folyton áll és ismételve kérdi, hogy kik azok?

Elnök megint Jókait és Ugront is figyelmezteti, hogy a napirend megállapításához szóljon.

Ugron az ellenzék viharos tapsaiban ismétli, hogy nem szabad holnap mást, mint a zágrábi dolgot tárgyalni.

Bánffy b. zajos hoch-olás közben reá mutat, hogy azért nem válaszol a történt felszólalásokra, mert ez kijátszása lenne a házszabályoknak. Appouyi ugys bejelentette mára sürgős interpellációját, majd annak felel.

Elnök óriási zajban elrendeli a szavazást. Az ellenzék névszerinti szavazást kér.

Az elnök makacsodott, mert a névszerinti szavazást nem az ő indítványára kérték, már pedig ha az elnök indítványát elfogadják, ugy elesik az Ugron indítványára való szavazás.

Az ellenzék tombolva kiabálta: Csalás! Hamisság! Egymásután felugrottak Beóthy Ákos, Madarász József, Olay Lajos, Lukács Gyula és mások.

A nagy zürzavarban Josipovich Imre horvát miniszter kér szót. Nagy mérsékletet és higgadtságot ajánl. A botrányt iskolás diákok követték el.

Ezután ismét kitért a szavazás láza, végre a nagy zajban Szilágyi elnök felfüggesztette az ülést.

Szünet után aztán az elnök mindjárt azzal kezdte, hogy beleegyezik a névszerinti való szavazásba, mely megejtetvén, a többség Szilágyi elnök indítványát fogadta el.

A karzaton nagy közönség volt jelen, a középső, ugynevezett külföldiek karzatan ott volt Bánffy b. miniszterelnök neje huszártiszt mostoha fiával, a horvát bán és a zágrábi polgármester.

TÁVIRATOK.

— A függetlenségi értekezlete. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A függetlenségi és 48-as párt tagjai tegnap este S z e d e r k é n y i Nándor elnöklete alatt értekezletet tartott, melyen P á z m á n d y Dénes előadta Zágrábban szerzett tapasztalatait. Pázmándy beigazolva látta, hogy a zágrábi polgárságnak tudnia kellett a magyarság ellen készül botrányos tüntetésekről, mert a hangulat már megelőzőleg olyan volt a városban, hogy a magyar államvasuti hivatalnokoknak már napokkal előbb revolverrel kellett járniok, hogy az inzultusok ellen biztosítsák magukat. Pázmándy beszéde alatt megérkezett K o s s u t h Ferenc és M ü l e k Lajos Kossuth kijelentette, hogy legfőbb ideje, mikép a függetlenségi pártok hívei közös akciót fejtsenek ki, és pedig már a keddi ülésen. Többek felszólalása után elhatározták, hogy ma a napirend előtt fogják szóba hozni a zágrábi botrányokat s ez ügyben több napra terjedő vitát fognak provokálni, mely vitában a nemzeti párt is szintén élénk részt fog venni.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF kiadó.

Hirdetések.

Koszoruk!

A legszebb kivitelben élő valamint szárított virágokból nagy választékban, jutányos áron kaphatók

Kött Ferencz

virág kötészetében Széchenyi-tér.

Hazai Aszfaltipar

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Ezelőtt „Tatarosi.” TELEFON 442.
Bányái: TATAROSON (Biharm.), gyárai: **M.-Telegd, Budapest.**

Központi iroda:

Budapest, V. Arany János utca 34.

Készít mindennemű aszfaltburkolatot, u. m.: járdákat, kapubejárásokat stb. természetes aszfaltból: kocsí utakat, aszfalt-makadám 38151/93. szám a. szabaldalmazott rendszere szerint.

Elvállal uj építkezéseknél: alapfalak elszigetelését forró uton, szabadalmazott aszfalt elszigetelő anyagból, **tetőfedéseket szabadalmazott valódi aszfalt-fedéllemezekkel.**

Szállít: kitűnő aszfaltanyagot; szab. elszigetelő anyagot, valódi aszfaltfedél és izoláló lemezeket stb.

Olajosztályba szállít: nyers-, gép-, kenő-, és hengeralajokat, mindennemű kocsik-nőcsöket.

20532. sz.
tkv. 1895.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtatonak, Varga Imre gyám által képviselt kk. Zsíkó Ignác és Zsíkó Gyula végrehajtást szenvedő ellen 700 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Pécsvárosában fekvő a pécsi 2038 sz tejkvben felvett I. 3110. hsz. 424. sz. házra, udvaéra és 3111 hsz. kertre 1950 frt becsárban az arverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 9. n. d. e. 10 óraker a kir. törvszék arverelő helyiségében megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 195 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvszék telekkönyvi hatóságánál, 1895. évi augusztus hó 14. napján.

Vodicska Ferencz albiró helyett:
Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki biró

Hűen
elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot **10 frt 50 kr.**,
egy férföltönyt **12 frt.**, egy
felöltöt **8 frt.**, fiu-öltönyt **7 frt.**,
egy gyermeköltönyt **3 frt 50 kr.**,
egy téli nadrágot **3 frt**ért,
mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsett, király-
utca a városházával szemben.

19913. sz.
tkvi 1895.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Darányi Ferenc ügyvéd végrehajtatonak, Katos Rozsa férj Bocz Ferenczné végrehajtást szenvedő ellen 46 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Hosszu Hetény község határában fekvő, a Hosszu-Hetényi 979 sz. betétben felvett I 1-20 sorsz. ingatanokra 951 frt becsárban, mégis a f. 7696 és 8478. hr. számú rétekre 43 frt becsárban, mint kikiáltási árn alábbi feltételek alatt az arverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 14 délelőtt 9 óraker Hosszu Hetény község házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 95 frt 10 kr. és 4 frt 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi augusztus hó 4. napján. A kir. törvszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz